

можно по-скоро да ми се отпустнатъ нѣщата, за да мога да се завърна на Зелено-Дърво по-рано.

— Добръ, добръ, но работата е въ това, че твърдѣ малко вѣщи ще получите, понеже още не сж пристигнали, ми отговори полковника. Сега ще ви се даде, каквото има.

На 8-и Октомврий до обѣдъ ходихъ изъ града. Движение голѣмо. Свищовъ бѣше положително неузнаваемъ. Повечето отъ турскитѣ дюкани, които бѣхъ видѣлъ прѣди нѣколко мѣсеца въ твърдѣ печаленъ видъ, сега бѣха прѣпълнени съ разни стоки. Малкитѣ български бакалници и кръчми, сега бѣха прѣоборнати на складове. Цѣлия Свищовъ по него врѣме бѣше складъ за оная частъ на България, която се намираше въ русски ръце.

Макаръ складоветѣ на всевъзможни стоки и да бѣха голѣми, но и цѣнитѣ бѣха твърдѣ високи, почти такива каквито и въ Габрово.

До обѣдъ азъ изпълнихъ всичкитѣ поръчки, които ми бѣха дали офицеритѣ отъ дружината. А подиръ обѣдъ почнахъ да приемамъ вешитѣ, което приемане, наедно съ упаковката, бѣше готово до другия день вечерята, а на 10-и Октомврий, на третия день отъ дохожданието ми, наедно съ колята потеглихъ обратно.

На връщане врѣмето бѣше твърдѣ студено. Калъта бѣше замръзнала и за туй пътуванието до Зелено-Дърво ставаше по-легко и безъ никаква задържка. Погонцитѣ изглеждаха по-сѣживени; колята имъ вече не затѣваха въ калъта и по пътя не се забѣлѣзваха такива навалици, каквито имаше прѣди два три дня. Транспортитѣ, прѣдначинени за Търново не обикаляха по шосето къмъ Бѣла, а вървѣха прѣзъ селото Хибелии.

Само въ Търново пакъ владѣше прѣдишния хаосъ.

По пътя между с. с. Куцина и Поликраище ми се случи една неприятностъ, която още ми е на паметъ. Възсѣднахъ на коня си, азъ вървахъ прѣдъ колята на 200—300 крачки. Нощта бѣше тъмна като рогъ и даже отъ близо нищо не се виждаше. По едно врѣме чухъ конско тропотение, а слѣдъ малко, въ нѣколко крачки отъ мене, видѣхъ трима конника. Единъ отъ тѣхъ, който бѣше малко напрѣдъ, види се офицеръ, се приближи току до мене, спрѣ си коня и извика:

— Стой, кой си ти?!

Азъ се понаведохъ напрѣдъ за да разгледамъ лицето, което ми заповѣдаваше да се спра, и видѣхъ шашката и офицерскитѣ му погони.